

Vám všem, kteří po letech vyvednete
tento papír, vykazujeme:

Konečně dochází ke splnění naší
dávné túžby, uskutečňujeme dílo o kterém
se v našich obou obcích Dobruch a
Láslavkách jednalo, hovořilo, plánovalo téměř
30 let.

Nyní jsou zde dny radostné práce. Oblaha
bez jediného mráčku. Májové slunce plnými
hrstmi marnotratně háne světlý jas svých paprsků
a vte česká vlasy, příjemně chladí na rozvá-
řených trávách a suší potem vlhká těla
dobrovolných pracovníků na stavěništi pozemků
věnovaných k tomu účelu Zdenkou a Milošem
Lácaltových rolníků z Láslavek čp. 17.

Je to skutečné mravenišť práce pozitivní
a nezištné.

Ty, kteří po letech vyvednete tento papír
víste: Stavíme si sokolovnu.

Skutečně sami si ji stavíme. Dnes jest
neděle 11. května 1947. Nejkrásnější svátek
v roce. Den svátku matek maminek,
mámy, tak jak jim kdo už podle zvyku
řeká a svoji mámu volá.

A my stavíme pro své děti. Však i ty
děti obělarů pomáhají. Naš capardi škrabou
cihly, odmaš je na potřebné místo, větší chlapeč
nosí to nakladu kámen. Ostatní členstvo,
svobodní, ženatí, nesmíme zapomenout na
dorostenky, dorosty, vřadyt je zde téměř celá
sokolská rodina. Stejně sokolí.

a jeho starosta bratr Josef Hofman,
rolník z obělarů čp. 8. spolu s náčelníkem
bratrem Drahošlavem Tejzlarem čp. 5 z Golan.
Ruch práce. Práce znamená život. Muži,
ženy, každý se čím co síla stací. Je to
nádherný pracovní kolektiv zdraných
lidí, nových zdraných náborů.

